

30 minut čez eno opoldne. (To bode iz Ljubljane v Medvode, Loko, Kranj, Radoljco poleti vožnje, da bo kaj!) Iz Trbiža v Ljubljano bode šel vozovlak vsak dan zjutraj ob sedmi uri in pride v Ljubljano 29 minut čez poldne; drug vozovlak pa bode šel 5 minut čez dve popoldne iz Trbiža in pride zvečer 10 minut čez devet v Ljubljano.

— Ravnokar nam je došlo žalostno sporočilo, da je po deželi naši dobroznani gosp. France Golob, trgovec na Vrhniki, skozi in skozi pošten narodnjak, včeraj za pljučno boleznijo umrl. Bodi vrlemu možu zemljica lahka!

— (*Ljubljanski nemški mestni očetje*) so zavrgli pritožbo dr. Jan. Bleiweisa, ki je zahteval, naj se vpiše v vrsto porotnikov. Te dni je dobil od magistrata odlok, ki pravi: „Vi niste samo profesor, ampak tudi....“ Čudna logika to, da kdo pravico zgubi, ki jo po postavi ima, če je še kaj družega zraven unega, kar mu pravico daje! Vemo, da dr. Bleiweisu ni celó nič mar za to, ali je porotnik ali ne, in da je le skušal vest nemških gospodov na „rotovžu“, in res! razodeli so tanko svojo vest — oder was?

— (*Vsi tečajji „Novic“*) se dobé po nizki ceni pri vredništvu „Novic“.

— (*Neznan pes*) je 26. aprila prišel v tukajšnji kraj; precej velik je in na vratu ima na plehu zapisano „Nr. 35. IDRIA.“ Prosim, naj naznanijo to „Novice“, kar utegne lastniku prav biti.

Blaž Jelenek v Dražgošah.

Dr. Henrik Costa

umrl 21. aprila 1870. l.

Pólnočni žarek tužno grob obseva,
Mila pesem tiha se glasi,
Ptica v zraku tiho le prepeva,
Ker rodoljuba smrt jo z'lo žali.

Zgodba drage naše domovine,
Vzdignila po njem lepo se je,
Al' čas življenja mu preurno mine,
In od tod je moral ločit' se.

Ne britke solze, ki jih sin je točil,
Ne hčerke žalostne tud' jok —
Ni vkrotil smrti — on se od njih je ločil,
Prošnje niso hasnile otrok.

Zdaj gomila mrzla ga pokriva,
Veterc lah'k ob njej pihlja:
„Naj v sladkem spanju zdaj počiva,
Bog večni mir naj mu podá!“ Ivan G.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. Zadnje dni preteklega meseca so bili národní voditelji iz Českega: dr. Rieger, Sladkovsky in še drugi tukaj, iz Moravskega je bil dr. Pražak, iz Kranjskega dr. Toman, iz Bukovine baron Petrinó na Dunaji. Ministerstva predsednik grof Potocki, kteremu soglasni dadó hvalo, da je pošten mož skoz in skozi in ne enostransk, pozveduje zahteve slovanskih narodov, ki nočejo njim pogubivnega dozdanjega centralizma in nemškega gospodstva, a nikomur dandanes ne zagotavlja ničesa, kar se vé, da jim tudi sam izpolniti ne more. Al on dobro čuti, da porazumljenje s Čehi, ki imajo isto zgodovinsko državno pravo kakor Ogrji, je eden poglavnih pogojev, da bode konec nesrečnim homatijam v Avstriji. Čehi pa — če

je res, kar najnovejše novice pravijo — so tudi toliko odjenjali od svoje deklaracije, da pogajanje ž njimi ni pretrgano, nego da Potocki namerava 12. dne t. m. v Brno in Prago se podati k neki kmetijski razstavi in ondi razgovore s slovansko opozicijo nadaljevati; obravnave bolj na drobno za pogodbo s Čehi pa bode neki baron Kellersperg prevzel, ker zavoljo bolehnosti bivši minister dr. Berger tega ne more. Čehi, se vé da stanovitno stojijo na državnem pravu česke krone, al od skupnega deželnega zbora za Česko, Moravijo in Šlezijo (enako temu, kar pri nas zedinjena Slovenija) hočejo neki za zdaj odstopiti, mislé, da se bode to sčasoma samo po sebi naredilo, ako se narediti dá. Da pa državnega zbora tacega, kakor je dozdaj bil, nočejo, in da nočejo direktnih volitev, razume se samo po sebi. Še bo tedaj treba čakati, da se na vse strani razmotajo zmešnjave, v kterih do glave tičí Cislajtanija, pa tudi Translajtanija, kajti peščica poslancev hrvaškega zbora je začela nekako otresati samolastno gospodstvo magjarsko. Ni brez pomema za razmere Hrvaške in Slavonije, da junija meseca hočeta cesar in cesarica potovati po Slavoniji in vojaški Granici.

Ogersko. Res čudna je zdaj ogerska dežela, kar ondi Magjar gospodari. Ropov in roparjev je v najrodovitniših krajih toliko, da je groza, al te roparske trume so v zvezi z družimi po vsem Ogerskem, pa tudi Hrvaškem, Slavoniji itd.; taki ljudje, ki po dnevi svoje navadno rokodelstvo imajo, so ponoči roparji. Grof Radaj mlajši je od ministerstva poslan za preiskovalca teh hudodelstev; on si na vso moč prizadeva vsa roparska gnezda pozvedeti, al kako jih more, ker ima le 4 preiskovalne sodnike seboj. V Szegedinu ima svoje stanovališče; že je 425 hudodelcev zasačil in v Szegedinu in Petrovardinu zapreti dal, 308 pa, za ktere vedó, ni še zaprtih, ker ječ manjka. In še to je velika zadrega sodnikom, ker zaprti hudodelci ne morejo ločeni biti, se tedaj lahko pogovorijo, da preiskovalni sodnik ne izve pravega. Med vjetimi hudodelci je tudi prvak roparjev Rosza Šandor, ki je posihmal, kar je bil pomilosten in izpuščen iz ječe, spet 4 movih hudih ropov se ukričil. — Res! lepo mora biti življenje v Magjarorszagu! — in modrijan Deak je tej deželi profet! „Tagblatt“ ljubljanski pa ga še ni nikoli stresel, naj — podučí narod svoj!

Francosko. Čudne novice so došle iz Pariza, da zdaj, ko imajo Francozi glasovati o tem, ali so z vlado Napoleonovo zadovoljni ali ne, je življenje cesarjevo v nevarnosti. Prišel je namreč iz Londona človek z namenom, da umorí cesarja; vendar so ga pred tem djanjem zasačili; hudodelec je obstal svoj namen. Pravijo, da ni zdrave pameti. Vsi zastopniki tujih vlad so hiteli k cesarju Napoleonu ter mu srečo vošili, da je rešen bil nevarnosti.

Listnica vredništva. Gosp. F. P.: Namen spisa „Gozdna kemija“ je hvale vreden, al da se prostemu bralcu v sree vleže priporočilo V. „kemije“, treba je prav jasno praktično mu dokazati korist.

Zitna cena

v Ljubljani 30. aprila 1870.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice dlomače 5 fl. 30 — banaške 5 fl. 50. — turšice 3 fl. 60. — soršice 3 fl. 73. — rži 3 fl. 40. — ječmena 3 fl. —. — prosa 2 fl. 90. — ajde 3 fl. —. — ovsa 2 fl. 50 — Krompir 2 fl. 20.

Loterijne srečke:

V Trstu 30. aprila 1870: 75. 47. 29. 27. 74.

Prihodnje srečkanje v Trstu bo 14. maja 1870.